

TRƯỜNG ĐẠI HỌC BÁCH KHOA HÀ NỘI VIỆN CÔNG NGHỆ THÔNG TIN VÀ TRUYỀN THÔNG

TIN HỌC ĐẠI CƯƠNG Phần 3. Lập trình C

Bài 11. Hàm

Nội dung

- 11.1. Khái niệm hàm
- 11.2. Khai báo và sử dụng hàm
- 11.3. Phạm vi của biến
- 11.4. Hàm đệ quy

Nội dung

- 11.1. Khái niệm hàm
- 11.1.1. Khái niệm chương trình con
- 11.1.2. Phân loại chương trình con
- 11.2. Khai báo và sử dụng hàm
- 11.3. Phạm vi của biến

11.1.1. Khái niệm chương trình con

Khái niệm

 Là một chương trình nằm trong một chương trình lớn hơn nhằm thực hiện một nhiệm vụ cụ thể

Vai trò

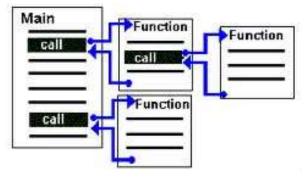
- Chia nhỏ chương trình ra thành từng phần để quản lý => Phương pháp lập trình có cấu trúc
- Có thể sử dụng lại nhiều lần: printf, scanf...
- Chương trình dễ dàng đọc và bảo trì hơn

KT tự cung tự cấp ><
KT hàng hoá

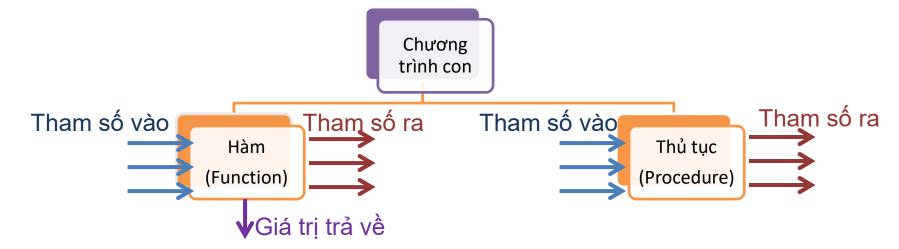


```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
void main() {
    printf("Hello World\n");
    getch();
}
```

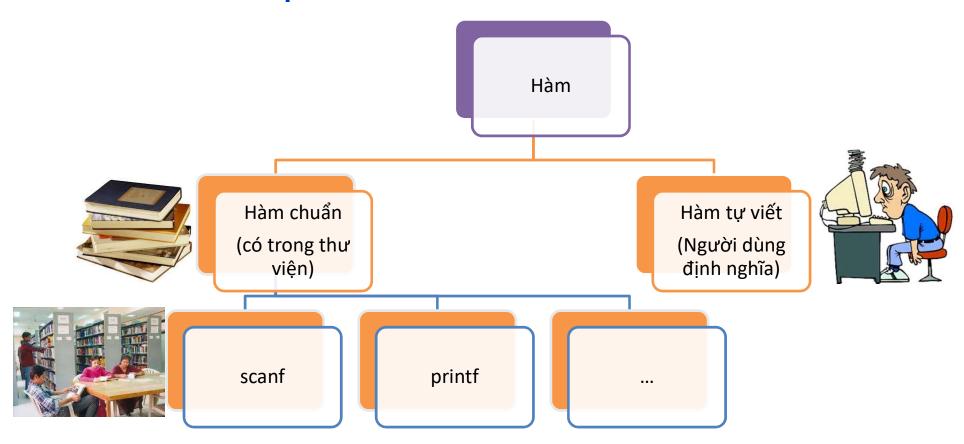
11.1.2. Phân loại chương trình con

Phân loại chương trình con

- Hàm: trả về giá trị trong khi thủ tục thì không
- Trong C:
 - Chỉ cho phép khai báo chương trình con là hàm.
 - Sử dụng kiểu "void" với ý nghĩa "không là kiểu dữ liệu nào cả" để chuyển thủ tục về dạng hàm

• Phân loại hàm

11.2. Khai báo và sử dụng hàm

- 11.2.1. Khai báo hàm
- 11.2.2. Sử dụng hàm

- Ví dụ:
 - Chương trình in ra bình phương của các số tự
 nhiên từ 1 đến 10
 - Gồm 2 hàm:
 - Hàm binhphuong(int x): trả về bình phương của x
 - Hàm *main()*: với mỗi số nguyên từ 1 đến 10, gọi hàm *binhphuong* với một giá trị đầu vào và hiển thị kết quả.

```
#include <stdio.h>
               #include <conio.h>
               int binhphuong(int x) {
                   int y;
Khai báo hàm
                   y = x * x;
                   return y;
               int main(){
                 int i;
                 for (i=0; i<=10; i++)
Gọi hàm
                    printf("%d ", binhphuong(i));
                 return 0;
```

```
[<kiểu_giá_tri_trá_về>] tên_hàm ([danh_sách_tham_số])
{
      [<Các_khai_báo>]
      [<Các_câu_lệnh>]
}
```

Dòng đầu hàm

- Là thông tin trao đổi giữa các hàm. Phân biệt giữa các hàm với nhau. Bao gồm:
- Kiểu giá trị trả về: kiểu dữ liệu bất kì, con trỏ, nhưng không được là kiểu dữ liệu mảng.
- Tên hàm: là tên hợp lệ, trong C tên hàm là duy nhất

- Tham số
 - Cho biết những tham số giả định cung cấp hoạt động cho hàm => các tham số hình thức

• Tham số cung cấp dữ liệu cho hàm lúc hoạt động => tham số thực

- Ví dụ: int max(int a, int b, int c)
- Thân hàm
- Lệnh return
 - Sau khi thực hiện xong, trở về điểm mà hàm được gọi thông qua câu lệnh return hoặc kết thúc hàm.
 - Cú pháp chung: return biểu_thức;

Function

Function

Function

• Ví dụ: hàm tính giai thừa

```
-> Dòng đầu hàm
int giai_thua(int a)
                                     -> Các khai báo
  int ket qua;
  int i;
  if (a < 0) ket qua = -1;
  else if (a == 0) ket qua = 1;
  else {
                                       Các câu lệnh
    ket qua = 1;
    for (i = 1; i <= a; i++)
      ket qua = ket qua * i;
  return ket_qua;
```

• Ví dụ: hàm tìm số lớn nhất trong 3 số a, b, c

Ví dụ: hàm (thủ tục) vẽ tam giác *

```
void tamgiac(int n)
                                         Dòng đầu hàm
  int i, j, k;
                                         Các khai báo
  for (i=1; i<=n; i++)
    for (k=1; k \le n-i; k++)
      printf(" ");
                                         Các câu lệnh
    for (j=1;j<=2*i-1;j++)
     printf("*");
    printf("\n");
```

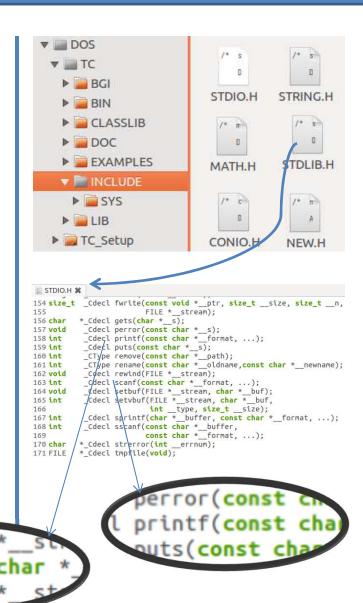
Ví dụ: hàm (thủ tục) vẽ tam giác *

```
Dòng đầu hàm
void tamgiac()
  int i, j, k, n = 10;
                                          Các khai báo
  for (i=1; i<=n; i++)
    for (k=1; k \le n-i; k++)
      printf(" ");
                                         Các câu lệnh
    for (j=1;j<=2*i-1;j++)
     printf("*");
    printf("\n");
```

```
#include <stdio.h>
Nguyên mẫu hàm
                   #include <conio.h>
(function
                   int binhphuong(int x);
prototype)
                   void main(){
                     int i;
                     for (i = 0; i \le 10; i++)
                         printf("%d ", binhphuong(i));
                     getch();
                   int binhphuong(int x) {
Định nghĩa hàm
                     int y;
                     y = x * x;
                     return y;
```

- Ý nghĩa của nguyên mẫu hàm
 - Cho phép định nghĩa sau khi sử dụng. Nhưng phải khai báo trước.
 - Cho phép đưa ra lời gọi đến một hàm mà không cần biết định nghĩa.
 - Ví dụ: khi gọi printf, scanf chúng ta chỉ cần quan tâm các tham số truyền cho hàm
 - Tệp stdio.h chứa nguyên mẫu hàm của printf và scanf

- Các hàm thư viện
- Ngôn ngữ C cung cấp một số hàm thư viện như: xử lý vào ra, hàm toán học, hàm xử lý xâu...
- Để sử dụng các hàm này chúng ta chỉ cần khai báo nguyên mẫu của chúng trước khi sử dụng.
 - Khai báo thông qua chỉ thị
 #include <tệp_tiêu_đề>
 - Tệp_tiêu_đề (.h) đã chứa các nguyên mẫu hàm

11.2.2. Sử dụng hàm

- Cú pháp:
 - tên_hàm(danh_sách_tham_số);
- Ví dụ: binhphuong(0), binhphuong(1)...
- Lưu ý:
 - Nếu hàm nhận nhiều tham số thì các tham số ngăn cách nhau bởi dấu phẩy
 - Luôn luôn cần cặp dấu ngoặc () sau tên hàm
 - Các tham số của hàm sẽ nhận các giá trị từ tham số truyền vào
 - Thực hiện lần lượt các lệnh cho đến khi gặp lệnh return/kết thúc chương trình

```
printf("%d %s", 4, "abc");
scanf("%d %s", &x, s);
xyz();
abc(0, 4)
abc(int x, float y)
{
   return (..);
}
```

• Ví dụ: hàm tính giai thừa

```
-> Dòng đầu hàm
int giai_thua(int a)
  int ket_qua;
                                    -> Các khai báo
  int i;
  if (a < 0) return -1;
  if(a == 0) return 1;
                                       Các câu lệnh
  ket qua = 1;
  for (i = 1; i <= a; i++)
    ket qua = ket_qua * i;
  return ket_qua;
```

Cách sử dụng hàm

```
g = giaithua(10);
g = giaithua(n);

m = max(10, 20, 30);
m = max(a, b, c);

tamgiac(10);
tamgiac(n);
tamgiac();
```

Chương trình tính số tổ hợp

```
#include <stdio.h>
int GT(int n)
      int ket qua, i;
      if (n < 0) return -1;
      if (n == 0) return 1;
      ket qua = 1;
      for (i = 1; i \le n; i++)
            ket qua = ket qua * i;
      return ket_qua;
```

```
// khai bao ham tinh chinh hop A(k, n)
int A(int k, int n)
      return GT(n) / GT(n - k);
// khai bao ham tinh top hop C(k, n)
int C(int k, int n)
      return GT(n) / (GT(k) * GT(n - k));
int main() {
      int n = 4, k = 3;
      printf("%d! = %d\n", n, GT(n));
      printf("%d! = %d\n", k, GT(k));
      printf("A(%d, %d) = %d\n", k, n, A(k, n));
      printf("C(%d, %d) = %d\n", k, n, C(k, n));
      return 0;
```

Truyền tham số cho hàm main()

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
#include <stdlib.h>
int main(int argc, char *argv[])
     int i, j, k, n;
     printf("Danh sach cac tham so: \n");
     for (i = 0; i < argc; i++)
        printf("%s\n", argv[i]);
     n = atoi(argv[1]);
     printf("n = %d\n", n);
```

Truyền tham số cho hàm main()

```
for (i = 1; i \le n; i++)
     for (k = 1; k \le n - i; k++)
          printf(" ");
     for (j = 1; j \le 2 * i - 1; j++)
          printf("*");
     printf("\n");
return 0;
```

11.3. Phạm vi của biến

- 11.3.1. Phạm vi của biến
- 11.3.2. Phân loại biến
- 11.3.3. Câu lệnh static và register

11.3.1. Phạm vi của biến

- Phạm vi:
 - khối lệnh,
 - chương trình con,
 - chương trình chính
- Biến khai báo trong phạm vi nào thì sử dụng trong phạm vi đó
- Trong cùng một phạm vi các biến có tên khác nhau.
- Tình huống
 - Trong hai phạm vi khác nhau có hai biến cùng tên. Trong đó một phạm vi này nằm trong phạm vi kia?

```
#include<stdio.h>
#include<conio.h>
int i:
int binhphuong(int x)
{
                              Chương
    int y;
                                 trình
    y = x * x;
                                  con
    return y;
void main()
                              Ch.trình
                                chính
  int y;
  for (i=0; i \le 10; i++)
                               Khối
       int k;
                              Lệnh
       y = binhphuong(i);
       printf("%d ", y);
```

11.3.2. Phân loại biến

Phân loại biến

- Biến toàn cục: biến được khai báo ngoài mọi hàm, được sử dụng ở các hàm đứng sau nó
- Biến cục bộ: biến được khai báo trong lệnh khối hoặc chương trình con, được đặt trước các câu lệnh.

Chú ý

- Hàm main() cũng là một chương trình con nhưng là nơi chương trình được bắt đầu cũng như kết thúc
- Biến khai báo trong hàm main() cũng là biến cục bộ, chỉ có phạm vi trong hàm main().

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int i; // Bien toan cuc
int binhphuong(int x) {
    int y; // Bien cuc bo
    y = x * x;
    return y;
void main(){
  int y; // Bien cuc bo
  for (i=0; i <= 10; i++) {
      y = binhphuong(i);
      printf("%d ", y);
```

Ví dụ phạm vi biến

```
• Ví du 1:
#include <stdio.h>
void main()
1
  \{ \sum_{i=1}^{n} int a = 1 \}
     printf("\n a = %d",a);
      { }
        int a = 2;
           printf("\n a = %d",a);
      } 
     printf("\n a = %d",a);
  }2
                                             a2
                                             a3
     int a = 3;
     printf("\n a = %d",a);
```

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int a, b, c;
int tich()
 printf("\n Gia tri cac bien tong the
 a, b, c: ");
 printf(" a = \%-5d b = \%-5d c = \%-
 5d",a,b,c);
 return a*b*c;
```

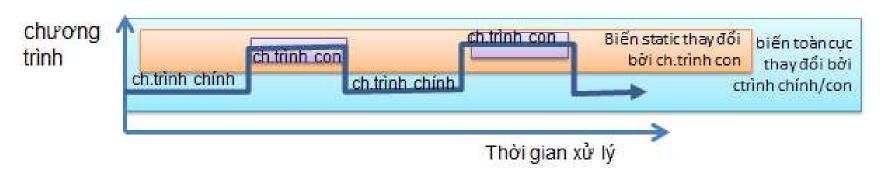
```
int main()
 printf("\n Nhap gia tri cho 3
 so nguyen a, b, c: ");
 scanf("%d %d %d", &a, &b, &c);
 printf("\n Tich cua 3 so la
 %d", tich());
 return 0;
                      Nhap 3 so nguyen a, b, c: 2 3 4
                      Gia tri cac bien tong the a, b, c:
                      Tich cua 3 so la 24
```

```
C:\TURBOC3\Projects\VIDU_C\Bai_11\VD4.exe
Nhap gia tri cho 3 so nguyen a, b, c: 10
12
Gia tri cac bien toan cuc a, b, c: a = 10
b = 12
        c = 2
Tich cua 3 so la 240
```

11.3.3. Câu lệnh static và register

• Biến **static**

- Xuất phát: biến cục bộ ra khỏi phạm vi thì bộ nhớ dành cho biến được giải phóng
- Yêu cầu lưu trữ giá trị của biến cục bộ một cách
 lâu dài => sử dụng từ khóa static
- So sánh với biến toàn cục?

- Cú pháp: static <kiểu dữ liệu> tên biến;

11.3.3. Câu lệnh static và register

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
void fct() {
 static int count = 1;
 printf("\n Day la lan goi ham fct lan thu
  %2d", count++);
int main(){
  int i;
  for (i = 0; i < 10; i++) fct();
 return 0;
```

11.3.3. Câu lệnh static và register

Day la lan goi ham fct lan thu 1 Day la lan goi ham fct lan thu 2 Day la lan goi ham fct lan thu 3 Day la lan goi ham fct lan thu 4 Day la lan goi ham fct lan thu 5 Day la lan goi ham fct lan thu 6 Day la lan goi ham fct lan thu 7 Day la lan goi ham fct lan thu 8 Day la lan goi ham fct lan thu 9 Day la lan goi ham fct lan thu 10

11.3.3. Câu lệnh static, register

- Biến register
 - Thanh ghi có tốc độ truy cập nhanh hơn RAM,
 bộ nhớ ngoài
 - Lưu biến trong thanh ghi sẽ tăng tốc độ thực hiện chương trình
 - Cú pháp
 register <kiểu_dữ_liệu> tên_biến;
 - Lưu ý: số lượng biến register không nhiều và thường chỉ với kiểu dữ liệu nhỏ như int, char

- Là hàm mà nội dung có lời gọi đến chính nó
- Thường sử dụng cho các thuật toán đệ quy
 - Trường hợp cơ bản: kết thúc hàm, không cần gọi lại
 - Trường hợp tổng quát: có lời gọi lại hàm với tham số ở cấp độ nhỏ hơn

Ví dụ 1: Tính giai thừa n!

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int giaithua(int k) {
      return k == 1 ? 1 : k * giaithua(k - 1);
int main() {
      int n;
      printf("Nhap n: ");
      scanf("%d", &n);
      printf("%d! = %d", n, giaithua(n));
      return 0;
```

Ví dụ 2: In ra dãy số Fibonaci

```
#include <stdio.h>
int fibo(int k)
{
    if (k == 0)
        return 0;
    if (k == 1)
        return 1;
    return fibo(k - 1) + fibo(k - 2);
}
```

Ví dụ 2: In ra dãy số Fibonaci

```
int main()
      int i, n;
      printf("Nhap n: "); scanf("%d", &n);
      printf("So fibonaci thu %d la: %d\n", n,
fibo(n);
      printf("Day so fibonaci\n");
      for (i = 0; i \le n; i++)
            printf("%5d", fibo(i));
      return 0;
```

Bài tập

- Bài 1: Viết chương trình tính Xⁿ sử dụng thuật toán đệ quy.
- Bài 2: Viết chương trình tìm USCLN của 2 số nguyên dương sử dụng thuật toán đệ quy.